

Crna Gora
AGENCIJA ZA ELEKTRONSKE MEDIJE

Broj: 02 – 1746
Podgorica, 24.10.2022.godine

ANALIZA
TELEVIZIJSKOG IZVJEŠTAVANJA
TOKOM „NEDELJE PONOSA“ – OKTOBAR 2022

ZAKONSKI OKVIR

Ustav Crne Gore, garantuje zaštitu ljudskih prava i sloboda, promovise zabranu izazivanja ili podsticanja mržnje ili netrpeljivosti po bilo kom osnovu, proklamuje zabranu diskriminacije.

Član 2 Zakona o zabrani diskriminacije¹ zabranjuje diskriminaciju zasnovanu, pored ostalog, i na rodnom identitetu i seksualnoj orijentaciji. Član 19 propisuje da se diskriminacijom smatra svako isticanje razlike, nejednako postupanje ili dovođenje u nejednak položaj lica po osnovu rodnog identiteta ili seksualne orijentacije, kao i da svako ima pravo da izrazi svoj rodni identitet i seksualnu orijentaciju i da se ne može pozvati da se o tome javno izrazi.

Član 36 Zakona o medijima² propisuje da je zabranjeno objavljivanje informacija i mišljenja kojima se podstiče diskriminacija, mržnja ili nasilje protiv osoba ili grupe osoba zbog njihovog pripadanja ili nepripadanja nekoj rasi, vjeri, naciji, etničkoj grupi, polu ili seksualnoj opredijeljenosti.

Član 48 Zakona o elektronskim medijima³ propisuje da se AVM uslugom ne smije podsticati, omogućavati podsticanje ili širiti mržnja ili diskriminacija po osnovu rase, etničke pripadnosti, boje kože, pola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili porodičnog statusa, starosne dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta ili polne orijentacije.

Članom 17 Pravilnika o programskim standardima u elektronskim medijima⁴ propisano je da programski sadržaji elektronskih medija ne smiju biti usmjereni na kršenje zajamčenih sloboda i prava čovjeka i građanina ili izazivanje nacionalne, rasne i vjerske netrpeljivosti ili mržnje. U programima elektronskih medija zabranjeno je emitovanje programskih sadržaja kojim se potencira pripadnost etničkoj grupi, polu ili seksualnoj opredijeljenosti kao obliku diskriminacije prema njima. Elektronski mediji su dužni da izbjegavaju korišćenje uvredljivih termina koji bi se mogli povezati sa određenom društvenom grupom.

DRUŠTVENI KONTEKST I POLAZNI PODACI

Prva Parada ponosa u Crnoj Gori održana je 24. jula 2013. godine u Budvi, u organizaciji LGBT Foruma Progres. Održavanje Parade je bilo praćeno atmosferom nasilja, imajući u vidu da su okupljeni pripadnici LGBTIQ populacije, i oni koji su došli da ih podrže, bili izloženi pozivu na linč. Druga Parada ponosa u Crnoj Gori održana je 20. oktobra 2013. godine u Podgorici, pod sloganom „Crna Gora ponosno“ i protekla je uz jako policijsko obezbjeđenje i manje incidente.

Treća („Tradicionalno ponosni“, 2.11.2014.g.), četvrta („Podrška - Porodična vrijednost“, 17.12.2016.g.), peta („Čojstvom protiv nasilja“, 23.09.2017.g.), šesta („Ne ljubimo lance“, 17.11.2018.g.) i sedma „Ne preko naših leđa“, 21.09.2019.g.) Parada ponosa, sve održane u Podgorici, protekle su bez

¹ „Službeni list Crne Gore“, br. 046/10, 040/11, 018/14, 042/17

² „Službeni list Crne Gore“, br. 082/20

³ „Sl. list CG“, br. 046/10, 040/11, 053/11, 006/13, 055/16, 082/20

⁴ „Službeni list Crne Gore“, br. 035/11, 007/16

incidenata i u mirnoj atmosferi. Uvažavajući mjere zbog pandemije virusa Covid – 19, osma Parada ponosa je obilježena defileom automobila u Podgorici, 20.12.2020. godine. Deveta Parada ponosa održana je 16. oktobra 2021.g. u Podgorici pod nazivom „Ljubav, ljudi“ u organizaciji NVO Queer Montenegro.

Kao aktivni učesnici u kreiranju duštvenih stavova, mediji imaju značajan uticaj na način na koji razmišljamo o rodu i seksualnosti, a samim tim i dužnost da ova pitanja predstave na objektivan i uravnotežen način. Zadatak je medija da prenesu nepristrasnu informaciju, ali je takođe njihova uloga i da bez predrasuda stanu na stranu pravne jednakosti i doprinesu formiranju šireg društvenog antidiskriminatornog okruženja.

Predstavljanjem LGBTIQ osoba u negativnom svjetlu, učinjeno to sa namjerom ili bez nje, utiče na predrasude koje društvo ima. Stereotipno predstavljanje vodi stigmatizaciji sa kojom se LGBTIQ osobe stalno suočavaju. Ignorisanjem prava bilo koje društvene grupe da ostvari pristup medijima na način koji obezbjeđuje da se raspravlja o pitanjima od značaja za jednu zajednicu, je jednako štetno kao i širenje diskriminatornog govora. Zbog toga je veoma značajno kako, ali i u kolikoj mjeri su predstavnici jedne zajednice prisutni u medijima. Navedeno se naročito mora posmatrati u kontekstu činjenice da je sedmica tokom koje se održava Parada ponosa, sedmica u kojoj su LGBTIQ osobe najvidljivije u medijima.

Mediji imaju zadatak i društvenu obavezu da doprinesu suštinskom razumijevanju određene problematike. Putem otvaranja javne debate, prenošenjem različitih stavova i objektiviziranjem problema, mediji obezbjeđuju da šira javnost na osnovu relevantnih informacija i vlastitih promišljanja, izgradi konstruktivan stav.

Deseta Parada ponosa održana je 8. oktobra 2022.g. u Podgorici pod nazivom „Nema više ali“ u organizaciji NVO Queer Montenegro. Parada je održana kao centralni događaj „Nedelje ponosa“ od 3. do 9. oktobra 2022.godine.

METODOLOŠKI OKVIR

Tokom „Nedelje ponosa“, u periodu od 3. do 9. oktobra 2022. godine, analizirane su centralne informativne emisije u programima šest televizijskih emitera sa nacionalnim pokrivanjem, i to:

Naziv medija	Naziv sadržaja	Vrijeme emitovanja
Prvi program Televizije Crne Gore – TVCG1	<i>Dnevnik</i>	19:30
Televizija Prva	<i>Žurnal</i>	19:00
Gradska Televizija	<i>Dnevnik</i>	19:00
Televizija Vijesti	<i>Vijesti u pola 7</i>	18:30
Televizija Nova M	<i>Centralni Dnevnik</i>	18:00
Televizija Adria	<i>Info plus</i>	18:00

1. Analizirano je prisustvo (kvantitativni element) informacija i priloga vezanih za održavanje Parade ponosa, kao i svih drugih informacija i priloga, direktno ili indirektno, vezanih za život i rad LGBTIQ populacije u Crnoj Gori. Kvantitativno prisustvo je analizirano po sljedećim parametrima:

1.1. Vrijeme emitovanja, pozicioniranost u odnosu na ostale teme i trajanje sadržaja;

1.2. Vrsta priloga (vijest, izvještaj, osvrt/analiza/komentar, intervju/gost u studiju);

1.2.1. *Vijest* - kratki prilozi, usmjereni uglavnom na davanje informacije, obavještanje o jednom događaju, pitanju/temi.

1.2.2. *Izvještaj* - širi prilozi organizovani i realizovani sa namjerom da informišu o događaju u njegovom procesu, nečemu što ima tok i više elemenata, sadrži izjave, poruke i zaključke.

1.2.3. *Osvrt/analiza/komentar* - duže forme, proizvedene kao skup više različitih sadržinskih elemenata poput: reagovanja ili komentara na određeni događaj, mišljenja eksperata o događaju ili problematici i sl.

1.2.4. *Intervju/gost u studiju* - prilozi u kojima, u okviru informativne emisije, gostuje javna ili druga ličnost i daje odgovore na novinarska pitanja.

1.3. Karakter priloga (dominantno informativan, dominantno edukativan, dominantno zastupajući, dominantno senzacionalistički);

1.3.1. *Dominantno informativan* - prilog koji ima za cilj da informiše, obavijesti gledaoca o događaju, pitanju ili temi na način da prenosi vijest, bez obrazloženja teme i njenog dubljeg istraživanja.

1.3.2. *Dominantno edukativan* - prilog koji pored vijesti nudi i širi kontekst događaja, pitanja i teme, koji istražuje različite aspekte i poglede, sadržinski nudi sveobuhvatniji koncept.

1.3.3. *Dominantno zastupajući* - (media advocacy) prilog koji zastupa ili pomaže ostvarivanju ideja i ciljeva (šire, društvenih, ili uže, jednog pokreta ili organizacije).

1.3.4. *Dominantno senzacionalistički* - prilog koji se određenim događajem, pitanjem ili temom, bavi isključivo na pristrasan, trivijalan ili tabloidski način, sa ciljem povećanja gledanosti.

1.4. Način predstavljanja teme sa aspekta učešća sagovornika (državne institucije, nevladine organizacije, LGBTIQ osobe ili osobe iz njihovog bliskog okruženja, građani, bez sagovornika);

1.5. Opšti ton izvještavanja (pozitivan, negativan, neutralan). Pozitivno i negativno izvještavanje se odnosi na to kakav se utisak i generalna poruka šalje gledaocima, u smislu pozitivnog ili negativnog predstavljanja, mogućnosti pripadnika LGBTIQ zajednice i nevladinih organizacija koje se bave zaštitom njihovih prava da upute poruku, slanje poruke tolerancije ili ne. Neutralno izvještavanje se odnosi prvenstveno na „tehničke“, kratke vijesti, bez poruke za gledaoca.

2. Prilozi objavljeni u centralnim informativnim emisijama na dan Parade ponosa kvalitativno su analizirani metodologijom zasnovanom na kritičkoj analizi diskursa. Metodologija⁵ podrazumijeva prisustvo i korišćenje tehnika:

- 2.1.** Direktni okvir;
- 2.2.** Prihvatanje i senzibilizacija;
- 2.3.** Religija i politika;
- 2.4.** Vizuelno predstavljanje.

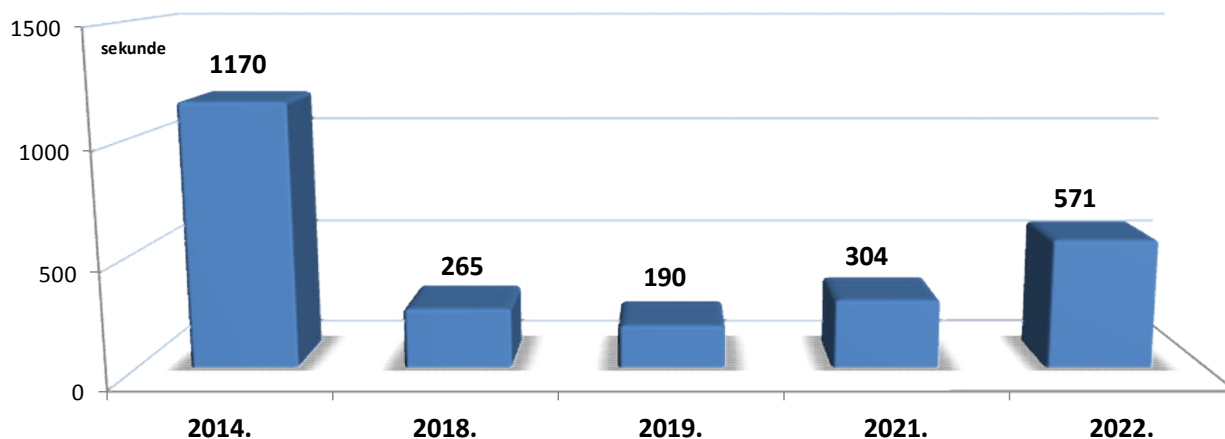
1. KVANTITATIVNA ANALIZA

Tokom sedam dana posmatrane su 42 informativne emisije, prosječnog trajanja 35 minuta. U 14, od posmatrane 42 emisije, emitovano je **17 priloga** vezanih za održavanje Parade ponosa ili na temu prava LGBTIQ zajednice. Ukupno trajanje svih 17 priloga iznosilo je **57 minuta** (3427 sekundi).

Upoređujući sa podacima prikupljenim u vrijeme održavanje Parade ponosa ranijih godina, sa izuzetkom 2014. godine⁶, prosječan broj priloga objavljenih 2022. godine je veći, ali je i ukupna količina objavljenih informacija veća nego ranijih godina. Objavljeni prilozi su bili duži i sadržajni. Upoređujući sa podacima prikupljenim u vrijeme održavanja Parade ponosa 2021. godine („Ljubav, ljudi“, 16.10.2021.g.) prosječna količina informacija objavljenih 2022. godine u centralnim informativnim emisijama je veća za 88%.

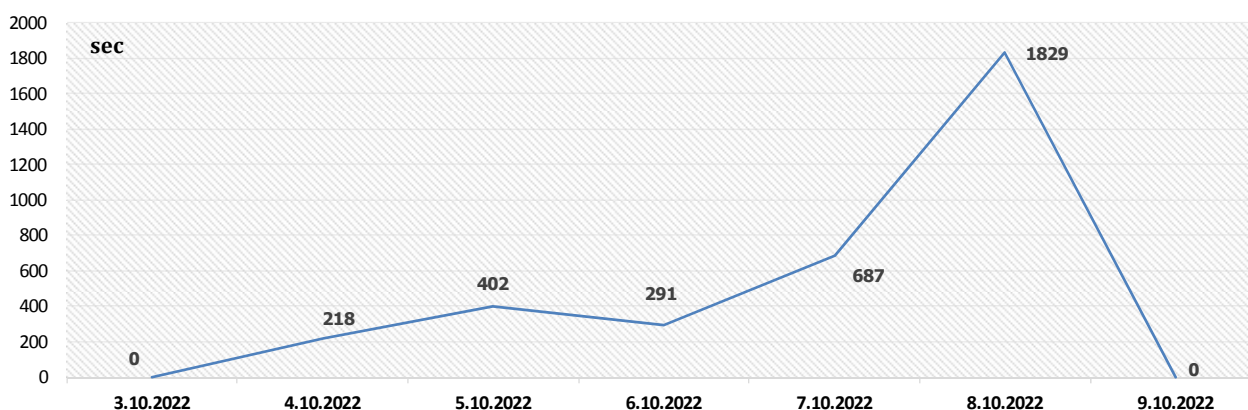
⁵ Metodologija: „A Comparison of Pride Parade's Media Representation in Hungary and Ireland“, *Corvinus Journal Of Sociology And Social Policy* Vol.10 (2019)2, 71-94. DOI: 10.14267/CJSSP.2019.2.4 (<https://www.researchgate.net/publication/338417259>)

⁶ Imajući u vidu atmosferu nasilja koja je pratila održavanje Parade ponosa 2014. godine, događaj je više dana okupirao pažnju javnosti.

Grafik 1: Informacije u centralnim informativnim emisijama, 2014. - 2022. (prosječna sekunda)

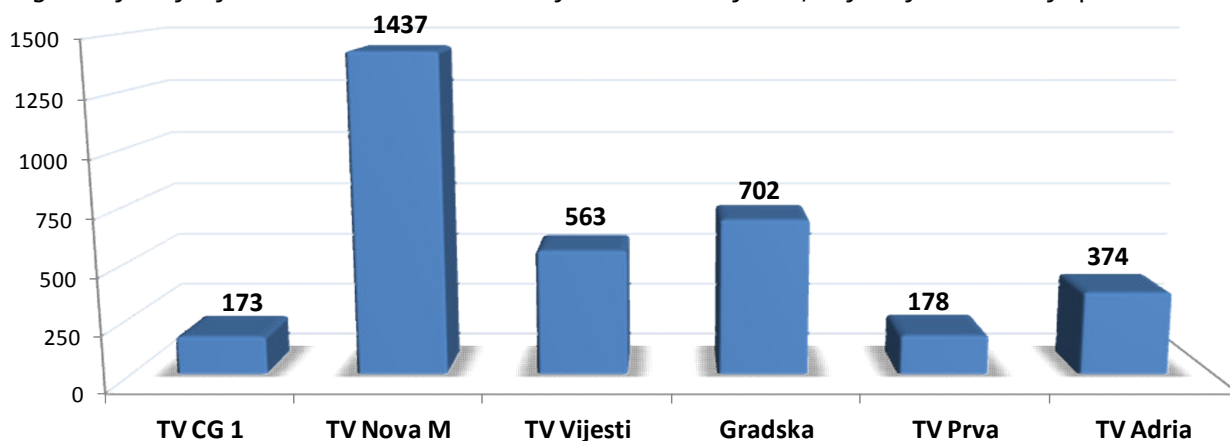
Više od 50% informacija je objavljeno na sam dan održavanja Parade ponosa (8. oktobra). Tokom prvog i posljednjeg dana obilježavanja Nedjelje ponosa, u posmatranim centralnim informativnim emisijama nije bilo informacija o ovom događaju ili pravima LGBTIQ osoba, uopšteno.

Grafik 2: Količina objavljenih informacija po danima (sekunde)

Tokom ranijih godina, na dan održavanja Parade, vijest o tome je bila vodeća (prva) vijest u većini informativnih emisija posmatranih televizijskih emitera. Na dan održavanja desete Parade ponosa informacija o tome, nije bila vodeća vijest ni u jednoj centralnoj emisiji. Tokom cijele sedmice informacije i prilozi su objavljivani u drugoj polovini informativne emisije.

Posmatrajući po emiterima, najviše objavljenih informacija je imala Televizija Nova M, u čijem programu je objavljeno oko 40% svih informacija. Posmatranoj temi, najmanje vremena je posvetila TVCG1.

Grafik 3: Informacije po emiterima (sekunde)

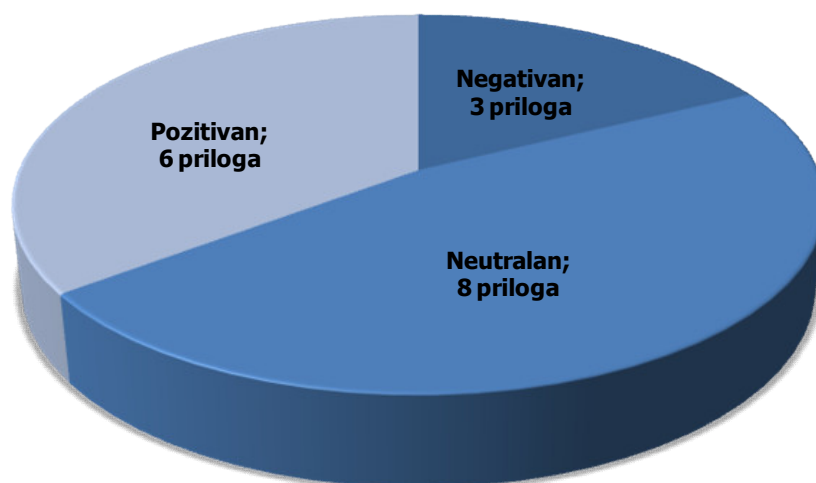
Od ukupno 17 priloga, 11 ih je bilo u formi *izvještaja*. Dva priloga su imala formu *analize*, jedan *intervjua* a 3 priloga su bila u formi *vijesti*. Korišćenje dužih i sadržajnijih formi ukazuje na posvećenost medija temi.

Od 17 priloga, 10 su bili dominantno informativnog karaktera. Dominantno zastupajući karakter, u pozitivnom ili negativnom tonu, imalo je **sedam** priloga. Tema je uobičajeno predstavljena uz učešće sagovornika, uglavnom predstavnika LGBTIQ zajednice ili nevladinih organizacija, ali i političkih predstavnika, crkvenih predstavnika i građana.

Posmatrajući opšti ton izvještavanja, **osam** priloga je imalo neutralan ton. To su prvenstveno prilozima koji daju opšte informacije o održavanju Parade ponosa.

Kao pozitivno izvještavanje se prepoznaje **šest** priloga. U ovim priložima generalna poruka koja se šalje gledaocima je poruka tolerancije koju su uputili organizatori i učesnici Parade i predstavnici državnih institucija. Takođe, objašnjava se položaj i problemi sa kojima se suočava LGBTIQ zajednica, daje se prilika njenim predstavnicima da iznesu opšte stavove u vezi sa svojim pravima.

Negativan ton izvještavanja imala su **tri** priloga. Naime, od četvrtog oktobra u javnosti je bila prisutna informacija da će se 7. oktobra, uoči Parade ponosa, održati religijsko okupljanje („Moleban za svetinju braka i očuvanje porodice“) kao svojevrsan kontraprottest. Prilikom izvještavanja o događaju od 7. oktobra, u tri priloga su pojmovi kao što su porodica, tradicija, porodične ili tradicionalne vrijednosti, korišćeni kao vid sugerisanja da su pripadnici LGBTIQ zajednice protivnici navedenih određenja, uprkos tome što LGBTIQ osobe, jednako kao i drugi, nijesu seksualnim ili rodnim identitetom predodređeni kao protivnici porodice, vrijednosti, vjere, duhovnosti ili tradicije. Vijesti o aktivnostima religijskih organizacija ili izvještavanje o istim, sami po sebi ne predstavljaju saglasnost medija sa stavovima religijskih predstavnika, ali predstavljanje stavova i mišljenja bez adekvatnog distanciranja, može izražavati saglasnost, ukoliko su prezentirani kao činjenice.

Grafik 4: Opšti ton izvještavanja u priložima (broj priloga)

2. KRITIČKA ANALIZA DISKURSA

Direktni okvir predstavlja tehniku koja koristi redoslijed vijesti, odnosno efekte priloga emitovanih prije i/ili poslije, priloga o Paradi ponosa, sa ciljem da proizvede pozitivne ili negativne asocijacije na predstavljanje grupe.

Redoslijed vijesti odražava važnost izvještaja i vijesti: najznačajniji prilozima su obično prvi, a posljednji se doživljavaju kao najmanje važni. Na dan održavanja parade, vodeća vijest u centralnim informativnim emisijama posmatranih televizijskih programa, bila je informacija o tragičnoj saobraćajnoj nesreći, odnosno političke aktuelnosti. Prilog o održavanju Parade ponosa je objavljen u prvoj trećini centralne informativne emisije gotovo svih posmatranih medija. Kao prilog emitovan prije ili poslije informacije o Paradi, emitovane

su različite aktuelnosti koje nijesu u direktnoj vezi sa pravima LGBTIQ populacije i koje nijesu mogle izazvati bilo kakve asocijacije u odnosu na posmatrani događaj.

Prihvatanje i senzibilizacija se smatraju pozitivnim tehnikama predstavljanja. Oba aspekta zahtijevaju dublje tumačenje konteksta izvještavanja, uz postojanje razlike između navedena dva diskursa. Prihvatanje predstavlja izvještavanje koje zagovara da LGBTIQ osobe imaju pravo da izraze svoju seksualnost. Ova tehnika predstavljanja naglašava legitimnost prava na održavanje Parade ponosa. Senzibilizacija podrazumijeva diskurs koji se odlikuje aktivnijom podrškom, otvorenim zagovaranjem za LGBTIQ prava. Senzibilizacija kao tehnika ne pokušava da legitimiše održavanje Parade ponosa, ona je podrazumijevana. Tehnika senzibilizacije prezentuje borbu za prava LGBTIQ osoba, ističe diskriminaciju, zakonodavne probleme koje u svakodnevnom životu mogu imati LGBTIQ osobe. Prikazivanjem ili opisivanjem ovih segmenata života, tehnika utiče da gledaoci razumiju probleme i razvijaju senzibilniji odnos prema grupi.

Na različit način prihvatanje i senzibilizacija predstavljali su zastupljene aspekte posmatranih priloga, sa pozitivnim ili neutralnim tonom izvještavanja. Prihvatanje kao diskurs je predstavljalo zastupljeniju tehniku, imajući u vidu da je većina posmatranih priloga (a pet naročito) naglašavali potrebu poštovanja različitosti, koja bi trebala da bude podrazumijevani, zadati aspekt. Dva priloga, emitovana na dan održavanja Parade imala su distanciran odnos prema ličnim događajima i fokusirali su se na opšte informacije u vezi sa događajem i upućene poruke o značaju ravnopravnosti i poštovanja različitosti. Naglasak je bio na borbi zajednice za LGBTIQ prava i prikazao učesnike Parade ne samo kao LGBTIQ osobe, nego i građane koji podržavaju pokret.

Aspekti senzibilizacije su uglavnom naglašeni kroz emitovanje izjava organizatora i učesnika Parade u kojima je bilo riječi o problemima sa kojima se suočava LGBTIQ zajednica (zakonsko regulisanje životnog partnerstva, odsustvo sudske prakse slučajeva govora mržnje, nedostatak hormonalne terapije, socioekonomski položaj). Iako je bio prisutan pogled na prava iz ugla pripadnika ili predstavnika LGBT zajednice, u odnosu na prethodnu godinu izostale su lične priče o diskriminaciji i govoru mržnje, koje imaju potencijal da proizvedu saosjećanje sa problemima koji predstavljaju svakodnevicu pripadnika zajednice.

Iako prisutne tehnike prihvatanja i senzibilizacije, generalni je utisak da je u izostao lični doživljaj i pogled na položaj pripadnika LGBTIQ zajednice, te da izvještavanje odlikuje jednodimenzionalna, uopštena obrada teme.

Religija i politika predstavljaju aspekte koji mogu imati uticaja na doživljaj i odnos prema pripadnicima LGBTIQ osoba kroz iznošenje mišljenja političkih ili religijskih predstavnika o održavanju Parade ponosa.

U odnosu na četiri, ranije posmatrane godine, prvi put su bila zastupljena mišljenja religijskih predstavnika. Adekvatno predstavljanje članova LGBTIQ zajednice podrazumijeva cjelovitu prezentaciju osoba, čija je seksualnost samo mali dio njihove ličnosti, a ne karakteristika koja ih definiše u odnosu na bilo koje pitanje, pa i pitanje vjere. LGBTIQ i rodno različite osobe su, i uvijek su bile, dio svih vjerskih tradicija širom svijeta i kao i sva ljudska bića, moraju biti prepoznate kao ravnopravni članovi bilo koje zajednice. Religijski vjerodostojnici imaju odgovornost da svojim izjavama osiguraju da se religija i tradicija ne koriste za promovisanje diskriminacije osoba na osnovu njihove seksualne orijentacije i rodnog identiteta. U tri posmatrana priloga religijski predstavnici su, suprodstavljali LGBTIQ i rodno različite osobe vrijednostima koje zagovara vjera.

Kao i prethodnih godina, u značajnom broju priloga dat je veliki značaj prisustvu predstavnika političkog života. Nesumnjiv je značaj institucionalne podrške LGBTIQ zajednici u smislu obezbjeđivanja pravne jednakosti svih društvenih grupa. Međutim, korišćenje pitanja od značaja za LGBTIQ zajednicu kao vida političke promocije, ne doprinosi ostvarivanju jednakosti. Na ovaj način se događaj, koji bi trebao da predstavlja promociju prava LGBTIQ zajednice koristi kao sredstvo za upućivanje političkih poruka. Takođe, stvara se utisak da je pitanje ugroženih prava i odsustva socijalne inkluzije jedne grupe ljudi, pitanje (političkog) mišljenja a ne diskriminacija po definiciji. LGBTIQ osobe nemaju luksuz da pitanje jednakosti vide kao zanimljivu političku debatu. Za njih, puno uključivanje u društvo predstavlja pitanje dostojanstva ljudskog bića. Podrška i učešće predstavnika političkog života je isticano u priložima na dan održavanja Parade, iako je vrijeme posvećeno izjavama političkih predstavnika bilo manje nego prethodnih godina.

Vizuelna prezentacija kao tehnika se može koristiti u svrhu podrške događaju i pozitivnog predstavljanja koje doprinosi prihvatanju pripadnika LGBTIQ zajednice ili kao tehnika koja doprinosi otuđenju i predstavljanju članova grupe kao devijantnih. Saglasno metodologiji, otuđujući i devijantni vizuelni prikaz je

prisutan kada kamera učesnike predstavlja isključivo širokim kadrovima, bez prikazivanja lica. Devijantna vizuelna reprezentacija, s druge strane, namjerno ističe učesnike u neobičnoj odjeći ili kostimima i kamera se fokusira na njihov spektakularan izgled. Važne komponente tehnike su kadrovi koji zumiraju neobičnu odjeću ili prate učesnike kroz masu. Na ovaj način se učesnici predstavljaju kao neka vrsta egzotike, neobični, devijanti fenomeni.

Svi posmatrani prilozi su imali pozitivnu vizuelnu reprezentaciju, tehnike negativne vizuelne reprezentacije nijesu korišćene.

Parada je vizuelno u svim posmatranim priložima prikazana kao šaren i spektakularan događaj sa učesnicima kao prosječnim, uobičajenim individuama.

Učesnici parade su u većini slučajeva vizuelno prikazivani širokim kadrovima sa prednje ili bočne strane, u visini očiju sa fokusima na osobe, ne samo kao bezlična masa.

Kamere nijesu posebno pratile ili naglašavale „neobičajene“ izgleda ili ponašanja. Posebna zumiranja su se odnosila na predstavnike političkog i javnog života, čije je prisustvo Paradi posebno vizuelno naglašavano.

OCJENE I ZAKLJUČCI

1. Ignorisanjem prava bilo koje društvene grupe da ostvari pristup medijima na način koji obezbjeđuje da se raspravlja o pitanjima od značaja za jednu zajednicu, je jednako štetno kao i širenje diskriminatornog govora. Zbog toga je veoma značajno kako, ali i u kolikoj mjeri su predstavnici jedne zajednice prisutni u medijima.

2. Gotovo 50% informacija vezanih za Paradu ponosa je objavljeno na sam dan održavanja Parade. Upoređujući sa podacima prikupljenim u vrijeme održavanje Parade ponosa ranijih godina, prosječan broj priloga je veći, kao i ukupna količina objavljenih informacija. Objavljeni prilozi su bili duži i sadržajni.

3. Prilozi su većinom bili informativnog karaktera. Značajan broj priloga imalo je zastupajući karakter, u pozitivnom ili negativnom tonu. Tema je uobičajeno predstavljena uz učešće sagovornika, uglavnom predstavnika LGBTIQ zajednice ili nevladinih organizacija, ali i političkih predstavnika, crkvenih predstavnika i građana.

4. Posmatrajući opšti ton izvještavanja, 8 priloga karakteriše neutralno izvještavanje. Pozitivan ton u odnosu na održavanje Parade ponosa imalo je 6 priloga, dok je negativan ton izvještavanja karakteristika 3 priloga.

5. Na različit način, prihvatanje i senzibilizacija predstavljali su zastupljene aspekte posmatranih priloga. Prihvatanje kao diskurs je predstavljalo zastupljeniju tehniku, imajući u vidu da su svi posmatrani prilozi naglašavali potrebu poštovanja različitosti, koja bi trebala da se podrazumijeva, te da su aspekti senzibilizacije naglašeni kroz emitovanje izjava organizatora.

6. U odnosu na četiri, ranije posmatrane godine, prvi put su bila zastupljena mišljenja religijskih predstavnika. Podrška i učešće predstavnika političkog života je isticana u priložima na dan održavanja Parade, iako je vrijeme posvećeno izjavama političkih predstavnika bilo manje nego prethodnih godina.

7. Vizuelno, sadržaji nijesu podržavali predrasude i diskriminatorne prezentacije.

Sektor za monitoring
Sunčica Bakić, pomoćnica direktora